

Lieta C-755/22**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2022. gada 13. decembris

Iesniedzējtiesa:*Okresní soud Praha-západ* (Rietumprāgas rajona tiesa, Čehija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2022. gada 1. augusts

Prasītāja:*Nárokuj s.r.o.***Atbildētāja:***EC Financial Services, a.s.*

[..]

LĒMUMS

Okresní soud Praha-západ (Rietumprāgas rajona tiesa, Čehijas Republika) [..]
lietā, ko ierosināja

prasītāja: *Nárokuj s.r.o.*, [..] ar juridisko adresi [..]
Veselos pie Morāvas [*Veselí nad Moravou*] [..]
pret atbildētāju: *EC Financial Services, a.s.*, [..] ar juridisko adresi [..] Dolní
Bržežanos [*Dolní Břežany*] [..]

par summas 35 000 CZK samaksu un papildprasījumiem**nolēma:**

[..] [norādes par tiesvedību valsts tiesā]

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, *Okresní soud Praha-západ* lūdz Eiropas Savienības Tiesu sniegt atbildi uz šādu prejudiciālu jautājumu:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, mērķis ir piemērot kreditoram sankciju par to, ka tas nav pilnībā novērtējis patērētāja kredītspēju, pat situācijā, kad patērētājs ir pilnībā atmaksājis kredītu un kredīta atmaksas laikā nav cēlis iebildumus pret līgumu?

Pamatojums:

I. Strīda priekšmets un būtiskie fakti

- 1 Strīda priekšmets ir prasība atlīdzināt nepamatotas iedzīvošanās summu 35 000 CZK apmērā ar likumiskajiem kavējuma procentiem 8,5 % apmērā gadā par laikposmu no 2021. gada 23. septembra līdz samaksas dienai. Prasītāja ieguva prasījumu no patērētāja, kurš ar *JET Money s.r.o.* bija noslēdzis patēriņa kredītlīgumu par summu 50 000 CZK. Pirms līguma noslēgšanas patērētājs uzrādīja personas apliecību un autovadītāja apliecību, algas izmaksas kvītis, kas apliecina viņa darba algu par trīs mēnešu periodu pirms kredītlīguma noslēgšanas, apliecinājumus par maksājumiem par komunālajiem pakalpojumiem saistībā ar dzīvokļa lietošanu, televīziju un internetu (arī par trīs mēnešu periodu pirms kredītlīguma noslēgšanas) un deklarāciju par savu daļu no kopējiem mājsaimniecības izdevumiem; turklāt viņš kredīta pieteikumā norādīja, ka viņam nav citu iepriekšējo parādsaistību, nav precējies un dzīvo kopīgā mājsaimniecībā ar savu vecmāmiņu. Pēc tam patērētājs atmaksāja kredītu un papildprasījumus, un atmaksātā summa bija 85 000 CZK apmērā. Prasībā prasītā summa 35 000 CZK apmērā ir starpība starp kredīta pamatsummu un atmaksāto summu. Kas attiecas uz kreditora maiņu, tā notika 2018. gada 28. septembrī, kad daļa uzņēmuma tika nodota pašreizējai atbildētājai.
- 2 Starp pusēm nav strīda par to, ka kredītlīgums tika noslēgts, vai par patērētāja atmaksāto summu. Fakti būtībā ir neapstrīdami.
- 3 Puses nav vienprātis par juridisko novērtējumu. Pēc prasītājas domām, kreditore pārkāpa savus pienākumus, nepietiekami novērtējot patērētāja kredītspēju, kā rezultātā līgums ir spēkā neesošs. Kredītspējas novērtējums netika veikts ar pienācīgu rūpību, kas tiek prasīta no uzņēmēja, jo kreditore, piemēram, ticami nav pārbaudījusi faktisko izdevumu apmēru. Pēc prasītājas domām, ir loģiski, ka patērētājs nevarēja apgalvot, ka līgums ir spēkā neesošs, laikā, kad viņam nebija iespējas saņemt advokāta konsultāciju. Savukārt atbildētāja norāda, ka kredītspēja tika pietiekami novērtēta. Tā uzskata, ka patērētāju aizsardzība pat nav piemērojama, jo attiecīgais prasījums vairs nav patērētājam, bet gan komercsabiedrībai.
- 4 Iesniedzējtiesa ir informējusi lietas dalībnieces, ka tā apsver iespēju uzdot iepriekš minēto jautājumu Eiropas Savienības Tiesai, jo uzskata to par būtisku strīda atrisināšanai. Prasītāja iebilda pret prejudiciālā jautājuma uzdošanu, jo – kā tas, pēc tās domām, izriet no *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa, Čehijas

Republika) 2022. gada 5. janvāra sprieduma [...], saskaņā ar kuru patērētāju aizsardzībai ir preventīva funkcija un sabiedriskās kārtības aizsardzības funkcija, – valsts judikatūrā šis jautājums jau ir atrisināts. Tāpat prasītāja atsaucās uz *Krajský soud v Praze* (Prāgas apgabaltiesa, Čehijas Republika) 2020. gada 9. janvāra spriedumu, saskaņā ar kuru kredībspējas novērtēšana pasargā patērētājus no riskantiem kredītiem un no mājsaimniecību parādsaistību palielināšanās; šī funkcija netiek zaudēta pat attiecībā uz tiem kredītiem, kas ir atmaksāti. Proti, riskanta kredīta ņemšanas sekas var kļūt redzamas tikai pēc kāda laika.

- 5 Atbildētāja piekrita uzdot prejudiciālo jautājumu bez papildu paskaidrojumiem.

II. Atbilstošās Savienības tiesību normas

- 6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 26.–28. apsvērumā ir paredzēts:

- *Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai veicinātu atbildīgu praksi visos kredīta attiecību posmos, ņemot vērā to kredītu tirgus konkrētās īpatnības. Šie pasākumi var būt, piemēram, patērētāju informēšana un izglītošana, tostarp ar brīdinājumiem par maksājumu saistību nepildīšanas risku un pārlietu apgrūtināšanu ar parādiem. Jo īpaši kredītu tirgū, kas paplašinās, ir svarīgi, lai kreditori neiesaistītos bezatbildīgos aizdevumos vai neizsniegtu kredītus, iepriekš nenovērtējot aizņēmēja kredībspēju, un dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamā uzraudzība, lai izvairītos no šādas rīcības, un jānosaka nepieciešamie līdzekļi, lai piemērotu kreditoriem sankcijas, ja tie šādi rīkojas. Neskarot kredīta riska noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, kreditoriem vajadzētu būt pienākumam pārbaudīt katra atsevišķā patērētāja kredībspēju. Šajā sakarā kreditoriem būtu jāļauj izmantot ne tikai to informāciju, ko sniedz patērētājs, sagatavojot attiecīgo kredītlīgumu, bet arī ilgstošu darījumu attiecību laikā gūtu informāciju. Dalībvalstu iestādes varētu sniegt arī atbilstīgas norādes un pamatnostādnes kreditoriem. Patērētājiem būtu jārikojas saprātīgi un jāievēro savas līgumsaistības.*
- *Neatkarīgi no informācijas, kas jāsniedz pirms līguma noslēgšanas, patērētājam tomēr var būt vajadzīga papildu palīdzība, lai izlemtu, kurš kredītlīgums no piedāvātajiem produktiem ir vispiemērotākais viņa vajadzībām un finansiālajam stāvoklim. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kreditori sniedz šādu palīdzību sakarā ar kredīta produktiem, kurus viņi piedāvā patērētājiem. Vajadzības gadījumā būtiskā informācija, kas jāsniedz pirms līguma noslēgšanas, kā arī piedāvāto produktu svarīgākie raksturlielumi patērētājam būtu jāizskaidro individuāli, lai patērētājs varētu izprast ietekmi, kādu tas var atstāt uz viņa ekonomisko stāvokli. Attiecīgā gadījumā šim pienākumam – sniegt palīdzību patērētājam – būtu jāattiecas arī uz kredīta starpniekiem. Dalībvalstis varētu noteikt, kad un ciktāl šāds skaidrojums patērētājam būtu jāsniedz, ņemot vērā*

īpašos apstākļus, kādos kredītu piedāvā, kā arī vajadzību sniegt palīdzību patērētājam un konkrēta kredīta produkta būtību.

- *Lai novērtētu patērētāja kredītu stāvokli, kreditoram būtu jāizmanto attiecīgas datubāzes, juridisko un faktisko apstākļu dēļ var būt nepieciešama informācija dažādos apjomos. Lai novērstu jebkādas konkurences kropļojumus kreditoru vidū, būtu jānodrošina, lai kreditoriem ir pieeja privātām vai publiskām datubāzēm par patērētājiem dalībvalstī, kurā šie kreditori neveic uzņēmējdarbību, saskaņā ar nediskriminējošiem nosacījumiem, salīdzinot ar kreditoriem attiecīgajā dalībvalstī.*
- 7 *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka pirms kredītlīguma noslēgšanas kreditors novērtē patērētāja kredīspēju, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, kas attiecīgā gadījumā iegūta no patērētāja, un, ja nepieciešams, uz ziņām, kas iegūtas no attiecīgās datubāzes. Dalībvalstis, kurās tiesību akti paredz, ka kreditori novērtē patērētāju kredīspēju, pamatojoties uz ziņām, kas iegūtas no attiecīgās datubāzes, var saglabāt šo prasību.*
- 8 *Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 22. panta 1. punktu, ciktāl šajā direktīvā iekļauti saskaņoti noteikumi, dalībvalstis savos tiesību aktos nedrīkst saglabāt vai ieviest noteikumus, kas atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem.*
- 9 *Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 22. panta 2. punktu dalībvalstis nodrošina, ka patērētāji nevar atteikties no tiesībām, kas viņiem piešķirtas ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu vai kuri atbilst šai direktīvai.*
- 10 *Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 23. pantu dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par valsts noteikumu, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.*

III. Atbilstošās valsts tiesību normas

- 11 *Zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (Likums Nr. 257/2016 par patēriņa kredītu) – redakcijā ar grozījumiem – 86. panta 1. punktā ir paredzēts, ka pirms patēriņa kredītlīguma noslēgšanas vai šāda līguma saistību grozīšanas, kas ietver būtisku patēriņa kredīta kopējās summas palielinājumu, kreditors novērtē patērētāja kredīspēju, pamatojoties uz nepieciešamo, uzticamo, pietiekamo un atbilstošu informāciju, kas iegūta no patērētāja un, ja nepieciešams, no datubāzes, kas ļauj novērtēt patērētāja kredīspēju, vai no citiem avotiem. Kreditors piešķir*

patēriņa kredītu tikai tad, ja patērētāja kredībspējas novērtējuma rezultāti liecina, ka nav pamatotu šaubu par patērētāja spēju atmaksāt patēriņa kredītu.

- 12 Saskaņā ar *zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru* (Likums Nr. 257/2016 par patēriņa kredītu) – redakcijā ar grozījumiem – 86. panta 2. punktu, novērtējot patērētāja kredībspēju, kreditors it īpaši novērtē patērētāja spēju maksāt noteiktos patēriņa kredīta periodiskos maksājumus, pamatojoties uz patērētāja ienākumu un izdevumu salīdzinājumu, kā arī patērētāja esošo *parādsaistību* segšanas veidu. To darot, kreditors ņem vērā patērētāja mantas vērtību, ja no patēriņa kredītīguma izriet, ka patēriņa kredīts ir daļēji vai pilnībā jāatmaksā no ieņēmumiem, kas gūti, pārdodot patērētāja mantu, nevis no periodiskiem maksājumiem, vai ja patērētāja finansiālais stāvoklis liecina, ka viņš spēs atmaksāt patēriņa kredītu neatkarīgi no savu ienākumu apjoma.
- 13 Saskaņā ar *zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru* (Likums Nr. 257/2016 par patēriņa kredītu) – redakcijā ar grozījumiem – 87. panta 1. punktu, *ja kreditors izsniedz patēriņa kredītu patērētājam, pārkāpjot 86. panta 1. punkta otrajā teikuma noteikto, līgums ir spēkā neesošs. Tiesa ņem vērā spēkā neesamību pat tad, ja nav izvirzīts attiecīgs iebildums. Patērētājam ir jāatmaksā izmaksātā patēriņa kredīta pamatsumma laikposmā, kas ir atbilstošs viņa iespējām.*
- 14 Saskaņā ar *zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník* (Likums Nr. 89/2012 par Civilkodeksu; turpmāk tekstā – Čehijas Civilkodekss) – redakcijā ar grozījumiem – 2054. panta 1. punktu *procentu atmaksa tiek uzskatīta par parāda atzīšanu attiecībā uz summu, par kuru procenti ir maksājami.*
- 15 Saskaņā ar Čehijas Civilkodeksa 2054. panta 2. punktu, *ja parādnieks daļēji atmaksā parādu, daļēja atmaksa nozīmē, ka tiek atzīta atlikusī parāda daļa, ja – pamatojoties uz apstākļiem – var secināt, ka, veicot atmaksu, parādnieks ir atzinis arī atlikušo parāda daļu.*
- 16 Saskaņā ar Čehijas Civilkodeksa 574. pantu *interpretācijai, pēc kuras tiesisks darījums paliek spēkā, dodama priekšroka pār interpretāciju, pēc kuras tas nav spēkā.*
- 17 Saskaņā ar Čehijas Civilkodeksa 580. panta 1. punktu *nav spēkā tiesisks darījums, kas ir pretrunā labiem tikumiem, tāpat kā tiesisks darījums, kas ir pretrunā likumam, ja to prasa likuma būtība un mērķis.*

IV. Prejudiciālā jautājuma pamatojums

- 18 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai izlemtu lietu, ir jānoskaidro, vai 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK mērķis ir noteikt kreditoram sankciju par to, ka viņš nav pilnībā novērtējis patērētāja kredībspēju, pat ja patērētājs ir pilnībā atmaksājis kredītu un kredīta atmaksas laikā nav cēlis iebildumus.
- 19 Lai gan dažas valsts apelācijas instances tiesas uzskata, ka atbilde uz minēto jautājumu ir apstiprinoša, iesniedzējtiesa uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesa par

aplūkojamo jautājumu vēl nav lēmusi un ka atbilde uz šo jautājumu var būt balstīta arī uz pretēju interpretāciju, kura pamatojas uz abu līguma pušu interešu līdzsvarošānu un kurā ir ņemts vērā tas, ka arī patērētājs ir atbildīgs par savu rīcību.

- 20 Iesniedzējtiesa ņem vērā arī principu, ka tikai Eiropas Savienības Tiesa var sniegt saistošu Savienības tiesību interpretāciju, kā arī principu, ka valsts tiesai, pat pirmās instances tiesai, ir tiesības uzdot jautājumu, lai saņemtu šādu interpretāciju, tieši pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu (līdzšinējais Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 234. pants).
- 21 No direktīvas preambulas apsvērumiem (it īpaši no iepriekš minētā 26.–28. apsvēruma) izriet, ka tās mērķis ir aizsargāt patērētāju pret neapdomīgu aizņemšanos, kas varētu izraisīt nespēju atmaksāt šādas parādsaistības vai pat novest pie patērētāja maksātnespējas.
- 22 Izsakoties vienkāršāk, direktīvas 8. panta mērķis ir nepieļaut, ka patērētājam rodas finansiālas grūtības atmaksāt kredītu.
- 23 Situācijā, kad patērētājs pilnībā ir atmaksājis parādu, atmaksas procesā neceļot nekādus iebildumus, nevar uzskatīt, ka pastāv kaitīgas sekas, pret kurām direktīva aizsargā patērētājus.
- 24 Kreditora pienākums novērtēt patērētāja kredībspēju ir nevis direktīvas galvenais mērķis, bet gan līdzeklis, ar kura palīdzību ir jāsasniedz mērķis.
- 25 Tādējādi rodas jautājums, vai direktīvai ir patstāvīgs mērķis noteikt sankcijas kreditoram gadījumā, ja kredīta piešķiršana nav radījusi nekādas nelabvēlīgas sekas vai arī nekas neliecina par nelabvēlīgu seku rašanos (pastāv tikai hipotētiska iespēja, ka patērētājs nākotnē varētu kļūt maksātnespējīgs; aplūkojamajā lietā šāds apgalvojums nav izvirzīts un – vēl jo mazāk – pierādīts). Turklāt prasījumu pašlaik ir iesniegusi komercsabiedrība.
- 26 Ja sankciju piemērošana būtu pieļaujama arī šajā gadījumā, proti, ja līgums, kas ir ticis izpildīts, neceļot iebildumus, tiktu atzīts par spēkā neesošu, tad būtu jāatsaucas uz citu patērētāju situāciju, attiecībā uz kuriem uzņēmējs ir veicis kredītspējas pārbaudi saskaņā ar direktīvas 8. pantu (pienācīgi novērtējot aktīvus un pasīvus), bet kuri pēc tam nav izpildījuši savas līgumsaistības. Šādos gadījumos nevar apgalvot, ka līguma spēkā neesamības pamats ir direktīvas 8. panta pārkāpums, un patērētāji ir atbildīgi par visām saistībām, tostarp par noligtajiem papildprasījumiem, ja vien nav konstatēts cits kredītlīguma spēkā neesamības pamats.
- 27 Iesniedzējtiesa šajā apstākļi saskata nevienlīdzību starp patērētājiem, jo attiecībā uz tiem patērētājiem, kuri ir izpildījuši līgumu un kuriem nav radušās nelabvēlīgas sekas, pret kurām direktīvai ir jāaizsargā, līgums būs spēkā neesošs (tikai tādēļ, ka uzņēmējs nav veicis pilnīgu procedūru), savukārt attiecībā uz tiem patērētājiem, kuri ir kļuvuši maksātnespējīgi, bet uzņēmējs ir veicis pilnīgu kredītspējas

novērtējumu saskaņā ar direktīvas 8. pantu, līgums netiks atzīts par spēkā neesošu, pamatojoties uz šīs normas pārkāpumu.

- 28 Šī iemesla dēļ iesniedzējtiesa ir pārliecināta, ka kredībspēju nevar vērtēt, neņemot vērā citus apstākļus un pamatojoties tikai uz to, ko uzņēmējs pieprasa no patērētāja, bet ka ir jāņem vērā arī tas, kā faktiski bija veidojušās līgumattiecības direktīvas aizsargājošā mērķa kontekstā.
- 29 Iesniedzējtiesa uzskata, ka uzdots jautājums ir jāskata arī, ņemot vērā vispārējos tiesību principus, kas ir veidojuši Eiropas juridisko kultūru gadu tūkstošiem un ir būtiski ietekmējuši atsevišķu Eiropas Savienības dalībvalstu līgumtiesību rašanos un attīstību. Galvenokārt runa ir par labticību un juridisko noteiktību, kam ir jāsniedz labums abām līgumslēdzējām pusēm – gan uzņēmējiem, gan patērētājiem, jo šo principu ievērošana ir tieši saistīta ar paļaušanos uz likumu.
- 30 Tātad, ja kreditors ir noslēdzis ar patērētāju līgumu par kredītu, ko kreditors vēlāk ir piešķīris un patērētājs ir pienācīgi atmaksājis, kreditors var paļauties, ka – veicot maksājumu – patērētājs ir atmaksājis no līguma izrietošu parādu.
- 31 Pat netieši (klusējot) izdarīta tiesiska darbība paredz otras puses labticību un tiesisko noteiktību. Čehijas tiesību aktos šis institūts ir atrodams iepriekš minētajā Čehijas Civilkodeksa 2054. pantā; šis institūts Čehijas tiesību aktos ir pazīstams jau ilgu laiku (iepriekš tas bija *zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník* (Likums Nr. 513/1991 par Tirdzniecības kodeksu), kas bija spēkā no 1992. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, 407. pants, kā arī *zákon č. 141/1951 Sb., občanský zákoník* (Likums Nr. 141/1951 par Civilkodeksu) 97. pants vai *zákon č. 946/1811 Sb., obecný zákoník občanský (ABGB)* (Likums Nr. 946/1811 par Vispārējo civilkodeksu) 1497. pants).
- 32 Minētie noteikumi piešķir nozīmi netiešām tiesiskām darbībām tādā veidā, ka tika pieņemts vai nu tas, ka saistības tiek atzītas, vai arī tas, ka darbība noveda pie noilguma un ieilguma pārtraukšanas. Citiem vārdiem sakot, netiešās darbības bija un ir tieši saistītas ar uzticēšanos otrai tiesisko attiecību pusei, ja vien no apstākļiem nevar secināt, ka darbības veicējs nav vēlējis radīt šādu uzticēšanos.
- 33 Čehijas civiltiesību princips ir uzskatīt tiesiskus darījumus drīzāk par spēkā esošiem, nevis spēkā neesošiem, jo privāttiesiskos darījumu pusēm ir gan brīvība veidot savas tiesiskās attiecības, gan arī atbildība par tām; tāpēc privāttiesībām ir jārespektē šīs brīvības un atbildības nozīme attiecībā uz konkrētu darījumu un jāmeklē tādi interpretācijas veidi, kas ļauj darījumu paturēt spēkā, nevis apstrīdēt to.
- 34 Sankcija ir lietderīga, ja ir noticis aizsargāto interešu pārkāpums un ja sankcija ir nepieciešama, lai novērstu pārkāpuma sekas vai, pakārtoti, lai atturētu vainīgo no nepareizas rīcības nākotnē. Nav lietderīgi piemērot sankcijas tikai kā preventīvu pasākumu, ja nav radušās kaitīgas sekas; tas nav nepieciešams un ir pretrunā [privāttiesisko attiecību] brīvības principam.

- 35 No direktīvas nav skaidrs, vai tās mērķis ir noteikt sankcijas kreditoram par konkrēta pienākuma neizpildi, ja nepastāv tāda situācija, kuras dēļ direktīva faktiski tika pieņemta.
- 36 Praksē šajā sakarā sāk parādīties tādi gadījumi kā šajā lietā (pēc pilnīgas kredīta atmaksas kreditoram tiek pieprasīts atmaksāt visus kredīta procentus). Šis jautājums vēl nav ticis izskatīts Savienības līmenī, un iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai nodrošinātu vienveidīgu interpretāciju, ir vēlams, lai to izskatītu Eiropas Savienības Tiesa.

[..] [norādes par tiesvedību valsts tiesā]

Prāgā, 2022. gada 1. augustā

[..]

DARBBA VERSIJA